

Vuosien 2014 ja 2013 hallitus esittäytyy

Kauhanen Hannu, jäsen

Olen vuonna 1965 Enossa syntynyt lintuharrastaja ja bongari, joka pitää myös brittifutiksesta ja lähes kaikesta muustakin, mikä liittyy saarivaltakuntaan. Lintuja rupesin katselemaan sillä silmällä 1970-luvun lopulla. Välillä harrastus oli vähäisempää, mutta aina kuitenkin mukana, ja nyt taas 2000-luvulla opiskelu- ja työvaiheiden jälkeen maakuntaan palanneena melko aktiivista. Siipirikkoa päätoimitin 6,5 vuosikerran verran 2003-2009. Harrastus on lähinnä retkeilyä kaikkina vuodenaikoina, jonkin verran valokuvaamista sekä tietysti bongausta lajista riippuen vaikka toiselle puolelle maata. Myös suojeluhankkeissa haluan olla mukana.

Koskinen Janne, jäsen

Olen syntynyt Helsingissä 1983 ja harrastanut luontoa sekä lintuja koko pienen ikäni. Muutin Joensuuhun herran vuonna 2008 opiskelemaan biologiaa, sukunikin on maakunnasta kotoisin. Lintuharrastukseni tärkeimpiä osia ovat muutonseuranta, bongausretket sekä levottoman huumorin viljeleminen kaveriporukassa. Samalla voi harrastaa kasveja, sudenkorentoja, kääpiä, päiväperhosia ja kaikkea muutakin. Pääosin retkeilen etelärannikolla, mutta myös metsissä ja soilla tulee rymyttyä.

Pirnes Tuula, jäsen

Olen paljasjalkainen joensuulainen ja asunut koko ikäni kaupungissa. Olen aina pitänyt luonnosta ja jo lapsena tutkin kaiken maailman hyönteisiä ja keräilin heinäsiirkkoja hoitaen niitä innolla. Lintuharrastukseni alkoi v.2003 kun hurahdin lintuihin kesämökin rakentamisen myötä. Ruokinta käynnistyi jo ensimmäisenä talvena ja talvilinnut tulivat heti tutuksi. Pihapiiri on reunustettu pöntöillä ja kesäasukkaita on riittämiin. Vietämmekin kaikki viikonloput mökillä myös talvisin. Olen ollut siitä onnekas, että olen päässyt tutustumaan lintuihin hyvässä retkiseurassa ja saanut näin arvokasta oppia lintuharrastukseen. Retkeilen enimmäkseen keväisin ja syksyisin. Harrastan myös luonnossa liikkumista, hiihdän, marjastan ja sienestän. Kalastus ja veneily kuuluu myös lempiharrastuksiini. Olen myös kiinnostunut valokuvaamisesta, jossa oppimista riittää. Haluan osallistua kaikkeen mikä vain edistää luonnon monimuotoisuutta sekä lintujen suojelua. Lempilintuni on pikkuinen ja pirteä pyrstötiainen.

Lehtoranta Hannu, puheenjohtaja

Ikävuosia 53, joista lintuja olen harrastanut 48 vuotta. Vanhimmat lintumuistiinpanot ovat siis viisivuotiaana tehtyjä (kun tuli ajoissa opeteltua kirjoittamaan). Ensimmäisessä vihkossa lukee: "Räystäspääsky. Helppo tuntea. Sillä on pienet karvaiset jalat". Pätee muuten edelleenkin, kun vain muistaa, että riekolla ja piekanalla on suuret jalat. Lintuharrastuksessa minua kiinnostaa erityisesti pesimälinnusto. Sikäli olen nurkkakuntainen, että lintuelämykset ovat selvästi vajavaisia, jos niitä ei ole tehty Juuassa (Nurmes ja Valtimokin käy korvikkeena).

Petolinnut ovat harrastukseni pääkohde. Niiden eloon olen tiiviimmin perehtynyt viimeisen 29 vuoden aikana. Tuon ajan olen niitä rengastellut. Vuotta vähemmän ajan olen toiminut PKLTY:n petolintuvastaavana. Tuohon vanhaan nimitykseen perustuen joskus todella tuntuu, että on henkilökohtaisesti vastattava siitä, kun petolintu sattuu "epähuomioissa" saalistamaan riistaeläimen. Ehdoton suosikkini on lapinpöllö, jonka pesiä on tullut koluttua melkoinen määrä (mieleenpainuvin on päivä vuodelta 1985, kun kävin kuudella lapparin pesällä. Määrässä ei muuten niin ihmeellistä, mutta aamulla liikkeelle lähtiessä tiedossa oli yksi pesintä). Muutamat lapinpöllönaaraat ovat toki antaneet vastarakkautta ihan kiitettävästi. Kohtaaminen on ollut kiihkeää niillä kerroilla, kun olen poistunut pesältä selkä verille kynsittynä. Euroja leivänostoon keräilen työskentelemällä metsissä. Toimin metsäneuvojana Metsäkeskus P-K:ssa. Päätyöni ovat erilaiset luonnonhoitohankkeet. Lähes koko 2000-luvun olen saanut tehdä petolintujen pesien säilymistä edistävää luonnonhoitohanketta. Myös metson soidinpaikkojen huomiointiin olen paneutunut. Kuukkeliin liittyvä hanke on alkamassa 2010. Eli lintujen parissa olen paljon työaikana. Vaihteluna teen nyt myös lähteiden kunnostuksia ja maanomistajille ympäristötukihakemuksia. Olen jo melko pitkään toiminut yhdistyksen edustajana BirdLifen edustajistossa. Hallitustyöhön tulin mukaan vasta 2007 talvella täyttömiehenä. Retkikummina olen toiminut yli 10 vuotta. Nykyisessä lintukartoituksessa olen atlasvastaava. Olen vuonna 1979 perustetun Juuan lintuharrastajat r.y:n puheenjohtaja. Yhdistys on sikäli rariteetti, että vastaavia paikkakuntakohtaisia pikkupuljuja ei taida Suomessa juuri olla. Olemme PKLTY:n "epävirallinen" alaosasto eli yhdistyksen muodostavat PKLTY:n juukalaiset jäsenet. Lopuksi vielä niitä asioita, joita haluan erityisesti olla edistämässä. Lintuharrastusta yleensä. Suvaitsevaisuuden lisäämistä. Pesimälinnuston seurannan ja suojelun koen tärkeäksi. Harvinaisuudet ja tuulen tänne riepottelemat eivät hirveästi minua hetkauta, vaikka toki niitäkin on mukava joskus nähdä harrastuksen mausteeksi. Erityisen tärkeänä näen harrastuspohjan laajentamisen. Se tarkoittaa sitä, että lintuyhdistyksien toimintaan tulee saada myös niitä ihmisiä, jotka itse eivät vielä koe olevansa oikeita lintuharrastajia. Eli ihan tavallisia lintujen ruokkijoita, pönttöittäjiä, kesämökkiläisiä, maanviljelijöitä ym. luonnossa liikkujia, joilla on aito luontokiinnostus. Taitojen kehittämisessä yhdistyksellä voi isokin rooli. Vain silmäparien määrää lisäämällä saamme lisää havaintomateriaalia ja mikä tärkeintä - painoarvoa lintuharrastukseen yhteiskunnassa. PS. Tulipas tästä pitkä esittely

Leppänen Janne, rahastonhoitaja

Kasvoin metsien keskellä polvijärveläisen maatalon poikana. Luonto ja linnut olivat lähellä, siksi niitä kai kiinnostuinkin. Pihapiirin, laitumien ja lähimetsien linnut tulivatkin tutuiksi jo ala-aste ikäisenä. Nykyinen asunto-osoite on lähinnä työasioista johtuen Joensuussa. Eniten kuitenkin retkeilen Polvijärvellä, paikallinen pesimälinnusto onkin pääasiallisen mielenkiintoni kohteena. Yleisen havainnoinnin lisäksi ohjelmaan kuuluu kotitilan ja osittain kylänkin täyttäminen pöntöillä, sekä rengastusluvan saamisesta kevättalvella 2002 lähtien rengastus. Työssäni metsäkeskuksen metsäneuvojana teen vuodessa reilut sata maastopäivää tavallisissa pohjoiskarjalaismetsissä, joten moni havainto tulee tehtyä ja merkittyä maastokartan laitaan ihan työn sivussa.

Nurmi Toni, varapuheenjohtaja

Olen alunperin Hämeenlinnasta kotoisin oleva lintuharrastaja ja nykyisin asustan Joensuussa. Vuosimalli on 1973. Olen harrastanut lintuja vakavammin noin 15 vuotta. Olen aina ollut kiinnostunut vanhoista havumetsistä ja sinne harrastus nytkin painottuu. Suojeluasiat ovat lähellä sydäntä oli kyse sitten vanhojen metsien, soiden tai lintuvesien suojelusta. Lintuharrastuksen pääpaino on ollut vuodesta 2000 lähtien rengastuksessa. Tikat, pöllöt, haukat ja varpuslinnut ovat pääkiinnostuksen kohteina. Minulla on Pohjois-Karjalassa pieni pönttö- ja risupesäverkosto, joita tarkastan vuosittain. Suosikkirengastuslajini ovat pohjantikka, kuukkeli ja helmipöllö.

Sotikov Tarmo, sihteeri, jäsen- ja tiedotussihteeri

Oli vuosi 1958, kun synnyin joensuulaisena. Nuoruusvuosina olin hyvin kiinnostunut luonnosta – kolusin Törmän metsät liito-oravien perässä ja läheisen lammen vesiliskotkin tulivat tutuiksi. Sitä en kyllä oikein ymmärrä vielä tänäkään päivänä, että miten ajauduin sähkö- ja atk-alalle. No, nyt yritän muistella luontokuvauksen ja lintuharrastuksen avulla poikavuosien intoa luonnon ihmeiden äärellä. Valokuvaus on se aktiivisempi harrastus. Luonnossa liikkeessä näkee paljon lintuja ja toivottavasti havainnoistani on hyötyä lintuharrastajille. Takataskussa on rengastuslupa petolinnuille, joita rengastan aktiivisten rengastajien avuksi. Lempilintuja ovat ehdottomasti pöllöt, vaikka viirupöllön takia olen puustakin pudonnut :) PKLTYn verkkisivut ovat teknisesti pitkälti käsialaani, niitä yritän päivitellä parhaani mukaan. Webbisivujen näkyvä ulkoasu ja sisältö pohjautuu Pentti Zetterbergin vuosien varrella hartiavoimin tehtyyn uurastukseen.

Varis Jani, jäsen

Olen kotoisin Imatralta ja siellä aloitin lintuharrastuksen 1980-luvun lopulla. Pohjois-Karjalassa olen asunut viitisentoista vuotta.

Lintuharrastukseni on hyvin monipuolista. Staijausta, komppausta, hyvien ja huonojen lintupaikkojen kiertelyä, talvilintu- ja vesilintulaskentoja, bongaustakin vähäsen. Siipirikkoonkin on tullut katsauksia kirjoiteltua.

Vuoden 2012 hallitus esittäytyy

Kauhanen Hannu, jäsen

Olen vuonna 1965 Enossa syntynyt lintuharrastaja ja bongari, joka pitää myös brittifutiksesta ja lähes kaikesta muustakin, mikä liittyy saarivaltakuntaan. Lintuja rupesin katselemaan sillä silmällä 1970-luvun lopulla. Välillä harrastus oli vähäisempää, mutta aina kuitenkin mukana, ja nyt taas 2000-luvulla opiskelu- ja työvaiheiden jälkeen maakuntaan palanneena melko aktiivista. Siipirikkoa päätoimitin 6,5 vuosikerran verran 2003-2009. Harrastus on lähinnä retkeilyä kaikkina vuodenaikoina, jonkin verran valokuvaamista sekä tietysti bongausta lajista riippuen vaikka toiselle puolelle maata. Myös suojeluhankkeissa haluan olla mukana.

Koskinen Janne, jäsen

Olen syntynyt Helsingissä 1983 ja harrastanut luontoa sekä lintuja koko pienen ikäni. Muutin Joensuuhun herran vuonna 2008 opiskelemaan biologiaa, sukunikin on maakunnasta kotoisin. Lintuharrastukseni tärkeimpiä osia ovat muutonseuranta, bongausretket sekä levottoman huumorin viljeleminen kaveriporukassa. Samalla voi harrastaa kasveja, sudenkorentoja, kääpiä, päiväperhosia ja kaikkea muutakin. Pääosin retkeilen etelärannikolla, mutta myös metsissä ja soilla tulee rymyttyä.

Latja Pirita

Olen joensuulainen biologian opiskelija ja hallituksen jäsen vuodesta 2007. Tänä vuonna keskityn yliopistosta valmistumiseen ja siirryn pois jäsen- ja tiedotussihteerin hommista. Lintuharrastuksen aloitin jo vaahtosammuttimen kokoisena, jolloin isäni vei meitä lapsia lintuasemalle ja retkille. Minusta mukavinta lintuharrastuksessa on lintujen määrittäminen ja uuden oppiminen, sekä lintuasemalla puuhasteleminen. Retkeilen pääsääntöisesti Joensuun seudulla, mutta keväisin kiikkarini suuntautuvat Liminganlahdelle, jossa olen toiminut lintuoppaana kiihkeimmän sesongin ajan nyt viitenä vuotena. Siltikin - tai juuri siksi - on itäsuomalainen vanha metsä suosikkini retkikohteista.

Pirnes Tuula, jäsen

Olen paljasjalkainen joensuulainen ja asunut koko ikäni kaupungissa. Olen aina pitänyt luonnosta ja jo lapsena tutkin kaiken maailman hyönteisiä ja keräilin heinäsiirkkoja hoitaen niitä innolla. Lintuharrastukseni alkoi v.2003 kun hurahdin lintuihin kesämökin rakentamisen myötä. Ruokinta käynnistyi jo ensimmäisenä talvena ja talvilinnut tulivat heti tutuksi. Pihapiiri on reunustettu pöntöillä ja kesäasukkaita on riittämiin. Vietämmekin kaikki viikonloput mökillä myös talvisin. Olen ollut siitä onnekas, että olen päässyt

tutustumaan lintuihin hyvässä retkiseurassa ja saanut näin arvokasta oppia lintuharrastukseen. Retkeilen enimmäkseen keväisin ja syksyisin. Harrastan myös luonnossa liikkumista, hiihdän, marjastan ja sienestän. Kalastus ja veneily kuuluu myös lempiharrastuksiini. Olen myös kiinnostunut valokuvaamisesta, jossa oppimista riittää. Haluan osallistua kaikkeen mikä vain edistää luonnon monimuotoisuutta sekä lintujen suojelua. Lempilintuni on pikkuinen ja pirteä pyrstötiainen.

Lehtoranta Hannu, puheenjohtaja

Ikävuosia 53, joista lintuja olen harrastanut 48 vuotta. Vanhimmat lintumuistiinpanot ovat siis viisivuotiaana tehtyjä (kun tuli ajoissa opeteltua kirjoittamaan). Ensimmäisessä vihkossa lukee: "Räystäspääsky. Helppo tuntea. Sillä on pienet karvaiset jalat". Pätee muuten edelleenkin, kun vain muistaa, että riekolla ja piekanalla on suuret jalat. Lintuharrastuksessa minua kiinnostaa erityisesti pesimälinnusto. Sikäli olen nurkkakuntainen, että lintuelämykset ovat selvästi vajavaisia, jos niitä ei ole tehty Juuassa (Nurmes ja Valtimokin käy korvikkeena).

Petolinnut ovat harrastukseni pääkohde. Niiden eloon olen tiiviimmin perehtynyt viimeisen 29 vuoden aikana. Tuon ajan olen niitä rengastellut. Vuotta vähemmän ajan olen toiminut PKLTY:n petolintuvastaavana. Tuohon vanhaan nimitykseen perustuen joskus todella tuntuu, että on henkilökohtaisesti vastattava siitä, kun petolintu sattuu "epähuomioissa" saalistamaan riistaeläimen. Ehdoton suosikkini on lapinpöllö, jonka pesiä on tullut koluttua melkoinen määrä (mieleenpainuvin on päivä vuodelta 1985, kun kävin kuudella lapparin pesällä. Määrässä ei muuten niin ihmeellistä, mutta aamulla liikkeelle lähtiessä tiedossa oli yksi pesintä). Muutamat lapinpöllönaaraat ovat toki antaneet vastarakkautta ihan kiitettävästi. Kohtaaminen on ollut kiihkeää niillä kerroilla, kun olen poistunut pesältä selkä verille kynsittynä. Euroja leivänostoon keräilen työskentelemällä metsissä. Toimin metsäneuvojana Metsäkeskus P-K:ssa. Päätyöni ovat erilaiset luonnonhoitohankkeet. Lähes koko 2000-luvun olen saanut tehdä petolintujen pesien säilymistä edistävää luonnonhoitohanketta. Myös metson soidinpaikkojen huomiointiin olen paneutunut. Kuukkeliin liittyvä hanke on alkamassa 2010. Eli lintujen parissa olen paljolti myös työaikana. Vaihteluna teen nyt myös lähteiden kunnostuksia ja maanomistajille ympäristötukihakemuksia. Olen jo melko pitkään toiminut yhdistyksen edustajana BirdLifen edustajistossa. Hallitustyöhön tulin mukaan vasta 2007 talvella täyttömiehenä. Retkikummina olen toiminut yli 10 vuotta. Nykyisessä lintukartoituksessa olen atlasvastaava. Olen vuonna 1979 perustetun Juuan lintuharrastajat r.y:n puheenjohtaja. Yhdistys on sikäli rariteetti, että vastaavia paikkakuntakohtaisia pikkupuljuja ei taida Suomessa juuri olla. Olemme PKLTY:n "epävirallinen" alaosasto eli yhdistyksen muodostavat PKLTY:n juukalaiset jäsenet. Lopuksi vielä niitä asioita, joita haluan erityisesti olla edistämässä. Lintuharrastusta yleensä. Suvaitsevaisuuden lisäämistä. Pesimälinnuston seurannan ja suojelun koen tärkeäksi. Harvinaisuudet ja tuulen tänne riepottelemat eivät hirveästi minua hetkauta, vaikka toki niitäkin on mukava joskus nähdä harrastuksen mausteeksi. Erityisen tärkeänä näen harrastuspohjan laajentamisen. Se tarkoittaa sitä, että lintuyhdistyksien toimintaan tulee saada myös niitä ihmisiä, jotka itse eivät vielä koe olevansa oikeita lintuharrastajia. Eli ihan tavallisia lintujen ruokkijoita, pöntöttäjiä, kesämökkiläisiä, maanviljelijöitä ym. luonnossa liikkujia, joilla on aito luontokiinnostus. Taitojen kehittämisessä yhdistyksellä voi isokin rooli. Vain silmäparien määrää lisäämällä saamme lisää havaintomateriaalia ja mikä tärkeintä - painoarvoa lintuharrastukseen yhteiskunnassa. PS. Tulipas tästä pitkä esittely

Leppänen Janne, rahastonhoitaja

Kasvoin metsien keskellä polvijärveläisen maatalon poikana. Luonto ja linnut olivat lähellä, siksi niitä kai kiinnostuinkin. Pihapiirin, laitumien ja lähimetsien linnut tulivatkin tutuiksi jo ala-aste ikäisenä. Nykyinen asunto-osoite on lähinnä työasioista johtuen Joensuussa. Eniten kuitenkin retkeilen Polvijärvellä, paikallinen pesimälinnusto onkin pääasiallisen mielenkiintoni kohteena. Yleisen havainnoinnin lisäksi ohjelmaan kuuluu kotitilan ja osittain kylänkin täyttäminen pöntöillä, sekä rengastusluvan saamisesta kevättalvella 2002 lähtien rengastus. Työssäni metsäkeskuksen metsäneuvojana teen vuodessa reilut sata maastopäivää tavallisissa pohjoiskarjalaismetsissä, joten moni havainto tulee tehtyä ja merkittyä maastokartan laitaan ihan työn sivussa.

Nurmi Toni, varapuheenjohtaja

Olen alunperin Hämeenlinnasta kotoisin oleva lintuharrastaja ja nykyisin asustan Joensuussa. Vuosimalli on 1973. Olen harrastanut lintuja vakavammin noin 15 vuotta. Olen aina ollut kiinnostunut vanhoista havumetsistä ja sinne harrastus nytkin painottuu. Suojeluasiat ovat lähellä sydäntä oli kyse sitten vanhojen metsien, soiden tai lintuvesien suojelusta. Lintuharrastuksen pääpaino on ollut vuodesta 2000 lähtien rengastuksessa. Tikat, pöllöt, haukat ja varpuslinnut ovat pääkiinnostuksen kohteina. Minulla on Pohjois-Karjalassa pieni pönttö- ja risupesäverkosto, joita tarkastan vuosittain. Suosikkirengastuslajini ovat pohjantikka, kuukkeli ja helmipöllö.

Sotikov Tarmo, sihteeri, jäsen- ja tiedotussihteeri

Oli vuosi 1958, kun synnyin joensuulaisena. Nuoruusvuosina olin hyvin kiinnostunut luonnosta – kolusin Törmän metsät liito-oravien perässä ja läheisen lammen vesiliskotkin tulivat tutuiksi. Sitä en kyllä oikein ymmärrä vielä tänäkään päivänä, että miten ajauduin sähkö- ja atk-alalle. No, nyt yritän muistella luontokuvauksen ja lintuharrastuksen avulla poikavuosien intoa luonnon ihmeiden äärellä. Valokuvaus on se aktiivisempi harrastus. Luonnossa liikkeessä näkee paljon lintuja ja toivottavasti havainnoistani on hyötyä lintuharrastajille. Takataskussa on rengastuslupa petolinnuille, joita rengastan aktiivisten rengastajien avuksi. Lempilintuja ovat ehdottomasti pöllöt, vaikka viirupöllön takia olen puustakin pudonnut :) PKLTYn verkkisivut ovat teknisesti pitkälti käsialaani, niitä yritän päivitellä parhaani mukaan. Webbisivujen näkyvä ulkoasu ja sisältö pohjautuu Pentti Zetterbergin vuosien varrella

hartiavoimin tehtyyn uurastukseen. Hallituksessa olen ensimmäistä kautta – ja heti napsahti sihteerin pesti.

Vuoden 2011 hallitus esittäytyy

Kauhanen Hannu, jäsen

Olen vuonna 1965 Enossa syntynyt lintuharrastaja ja bongari, joka pitää myös brittifutiksesta ja lähes kaikesta muustakin, mikä liittyy saarivaltakuntaan. Lintuja rupesin katselemaan sillä silmällä 1970-luvun lopulla. Välillä harrastus oli vähäisempää, mutta aina kuitenkin mukana, ja nyt taas 2000-luvulla opiskelu- ja työvaiheiden jälkeen maakuntaan palanneena melko aktiivista. Siipirikkoa päätoimitin 6,5 vuosikerran verran 2003-2009. Harrastus on lähinnä retkeilyä kaikkina vuodenaikoina, jonkin verran valokuvaamista sekä tietysti bongausta lajista riippuen vaikka toiselle puolelle maata. Myös suojeluhankkeissa haluan olla mukana.

Koskinen Janne, jäsen

Latja Pirita, jäsen- ja tiedotussihteeri

Olen joensuulainen biologian opiskelija ja hallituksen jäsen neljättä vuotta. Tätä nykyä toimenkuvaani yhdistyksessä kuuluvat jäsen- ja tiedotussihteerin hommat. Lintuharrastuksen aloitin jo vaahtosammuttimen kokoisena, jolloin isäni vei meitä lapsia lintuasemalle ja retkille. Minusta mukavinta lintuharrastuksessa on lintujen määrittäminen ja uuden oppiminen, sekä lintuasemalla puuhaileminen. Retkeilen pääsääntöisesti Joensuun seudulla, mutta keväisin kiikarini suuntautuvat Liminganlahdelle, jossa olen toiminut lintuoppaana kiihkeimmän sesongin ajan nyt kolme vuotta. Siltikin - tai juuri siksi - on itäsuomalainen vanha metsä suosikkini retkikohteista.

Lax Marika, jäsen

Lehtoranta Hannu, puheenjohtaja

Ikävuosia 53, joista lintuja olen harrastanut 48 vuotta. Vanhimmat lintumuistiinpanot ovat siis viisivuotiaana tehtyjä (kun tuli ajoissa opeteltua kirjoittamaan). Ensimmäisessä vihkossa lukee: "Räystäspääsky. Helppo tuntea. Sillä on pienet karvaiset jalat". Pätee muuten edelleenkin, kun vain muistaa, että riekolla ja piekanalla on

suuret jalat. Lintuharrastuksessa minua kiinnostaa erityisesti pesimälinnusto. Sikäli olen nurkkakuntainen, että lintuelämykset ovat selvästi vajavaisia, jos niitä ei ole tehty Juuassa (Nurmes ja Valtimokin käy korvikkeena).

Petolinnut ovat harrastukseni pääkohde. Niiden eloon olen tiiviimmin perehtynyt viimeisen 29 vuoden aikana. Tuon ajan olen niitä rengastellut. Vuotta vähemmän ajan olen toiminut PKLTY:n petolintuvastaavana. Tuohon vanhaan nimitykseen perustuen joskus todella tuntuu, että on henkilökohtaisesti vastattava siitä, kun petolintu sattuu "epähuomiossa" saalistamaan riistaeläimen. Ehdoton suosikkini on lapinpöllö, jonka pesiä on tullut koluttua melkoinen määrä (mieleenpainuvin on päivä vuodelta 1985, kun kävin kuudella lapparin pesällä. Määrässä ei muuten niin ihmeellistä, mutta aamulla liikkeelle lähtiessä tiedossa oli yksi pesintä). Muutamat lapinpöllönaaraat ovat toki antaneet vastarakkautta ihan kiitettävästi. Kohtaaminen on ollut kiihkeää niillä kerroilla, kun olen poistunut pesältä selkä verille kynsittynä. Euroja leivänostoon keräilen työskentelemällä metsissä. Toimin metsäneuvojana Metsäkeskus P-K:ssa. Päätyöni ovat erilaiset luonnonhoitohankkeet. Lähes koko 2000-luvun olen saanut tehdä petolintujen pesien säilymistä edistävää luonnonhoitohanketta. Myös metson soidinpaikkojen huomiointiin olen paneutunut. Kuukeliin liittyvä hanke on alkamassa 2010. Eli lintujen parissa olen paljolti myös työaikana. Vaihteluna teen nyt myös lähteiden kunnostuksia ja maanomistajille ympäristötukihakemuksia. Olen jo melko pitkään toiminut yhdistyksen edustajana BirdLifen edustajistossa. Hallitustyöhön tulin mukaan vasta 2007 talvella täyttömiehenä. Retkikummina olen toiminut yli 10 vuotta. Nykyisessä lintukartoituksessa olen atlasvastaava. Olen vuonna 1979 perustetun Juuan lintuharrastajat r.y:n puheenjohtaja. Yhdistys on sikäli rariteetti, että vastaavia paikkakuntakohtaisia pikkupuljuja ei taida Suomessa juuri olla. Olemme PKLTY:n "epävirallinen" alaosasto eli yhdistyksen muodostavat PKLTY:n juukalaiset jäsenet. Lopuksi vielä niitä asioita, joita haluan erityisesti olla edistämässä. Lintuharrastusta yleensä. Suvaitsevaisuuden lisäystä. Pesimälinnuston seurannan ja suojelun koen tärkeäksi. Harvinaisuudet ja tuulen tänne riepottelemat eivät hirveästi minua hetkauta, vaikka toki niitäkin on mukava joskus nähdä harrastuksen mausteeksi. Erityisen tärkeänä näen harrastuspohjan laajentamisen. Se tarkoittaa sitä, että lintuyhdistyksien toimintaan tulee saada myös niitä ihmisiä, jotka itse eivät vielä koe olevansa oikeita lintuharrastajia. Eli ihan tavallisia lintujen ruokkijoita, pönttöittäjiä, kesämökkiläisiä, maanviljelijöitä ym. luonnossa liikkujia, joilla on aito luontokiinnostus. Taitojen kehittämisessä yhdistyksellä voi isokin rooli. Vain silmäparien määrää lisäämällä saamme lisää havaintomateriaalia ja mikä tärkeintä - painoarvoa lintuharrastukseen yhteiskunnassa. PS. Tulipas tästä pitkä esittely

Leppänen Janne, rahastonhoitaja

Kasvoin metsien keskellä polvijärveläisen maatalon poikana. Luonto ja linnut olivat lähellä, siksipä niistä kai kiinnostuinkin. Pihapiirin, laitumien ja lähimetsien linnut tulivatkin tutuiksi jo ala-aste ikäisenä. Nykyinen asunto-osoite on lähinnä työasioista johtuen Joensuussa. Eniten kuitenkin retkeilen Polvijärvellä, paikallinen pesimälinnusto onkin pääasiallisen mielenkiintoni kohteena. Yleisen havainnoinnin lisäksi ohjelmaan kuuluu kotitilan ja osittain kylänkin täyttäminen pöntöillä, sekä rengastusluvan saamisesta kevättalvella 2002 lähtien rengastus. Työssäni metsäkeskuksen metsäneuvojana teen

vuodessa reilut sata maastopäivää tavallisissa pohjoiskarjalaismetsissä, joten moni havainto tulee tehtyä ja merkittyä maastokartan laitaan ihan työn sivussa.

Nurmi Toni, varapuheenjohtaja

Olen alunperin Hämeenlinnasta kotoisin oleva lintuharrastaja ja nykyisin asustan Joensuussa. Vuosimalli on 1973. Olen harrastanut lintuja vakavammin noin 15 vuotta. Olen aina ollut kiinnostunut vanhoista havumetsistä ja sinne harrastus nytkin painottuu. Suojeluasiat ovat lähellä sydäntä oli kyse sitten vanhojen metsien, soiden tai lintuvesien suojelusta. Lintuharrastuksen pääpaino on ollut vuodesta 2000 lähtien rengastuksessa. Tikat, pöllöt, haukat ja varpuslinnut ovat pääkiinnostuksen kohteina. Minulla on Pohjois-Karjalassa pieni pönttö- ja risupesäverkosto, joita tarkastan vuosittain. Suosikkirengastuslajini ovat pohjantikka, kuukkeli ja helmipöllö.

Sotikov Tarmo, sihteeri

Oli vuosi 1958, kun synnyin joensuulaisena. Nuoruusvuosina olin hyvin kiinnostunut luonnosta – kolusin Törmän metsät liito-oravien perässä ja läheisen lammen vesiliskotkin tulivat tutuiksi. Sitä en kyllä oikein ymmärrä vielä tänäkään päivänä, että miten ajauduin sähkö- ja atk-alalle. No, nyt yritän muistella luontokuvauksen ja lintuharrastuksen avulla poikavuosien intoa luonnon ihmeiden äärellä. Valokuvaus on se aktiivisempi harrastus. Luonnossa liikkuesssa näkee paljon lintuja ja toivottavasti havainnoistani on hyötyä lintuharrastajille. Takataskussa on rengastuslupa petolinnuille, joita rengastan aktiivisten rengastajien avuksi. Lempilintuja ovat ehdottomasti pöllöt, vaikka viirupöllön takia olen puustakin pudonnut :) PKLTYn verkkisivut ovat teknisesti pitkälti käsialaani, niitä yritän päivitellä parhaani mukaan. Verkkisivujen näkyvä ulkoasu ja sisältö pohjautuu Pentti Zetterbergin vuosien varrella hartiavoimin tehtyyn uurastukseen. Hallituksessa olen ensimmäistä kautta – ja heti napsahti sihteerin pesti.

Vuoden 2010 hallitus esittäytyy

Karkiainen Timo, rahastonhoitaja

Olen Kotkan poikii (ilman siipii), mutta asunut Joensuussa yli 30 vuotta. Ensimmäiset linturetkeni tein 60-luvun alkupuoliskolla. Harrastus hiipui muutaman vuoden kuluttua, mutta virisi uudestaan, kun pykälää pöntätessäni pääsin asumaan Helsingin Viikkiin ja sittemmin Espoon Otaniemeen Laajalahden rannalle. Nykyisin olen puoliksi eläkeläinen ja puoliksi verovirkamies. Aikaisemmin harrastin enimmäkseen stajasta, sittemmin retkeily on monipuolistunut ja harrastusreviiri pikkuhiljaa laajentunut. Olen myös maakuntasarjan bongari. Valokuvaus on yhä suurempi osa harrastustani. Yhdistyksen jäsenenä olen ollut koko sen ajan, minkä olen täällä asunut. Hallitustehtävissä ensin neljä vuotta sihteerinä 80-luvulla ja nyt on menossa kymmenes vuosi rahastonhoitajana.

Koskinen Janne, jäsen

Latja Pirita, jäsen- ja tiedotussihteeri

Olen joensuulainen biologian opiskelija ja hallituksen jäsen kolmatta vuotta. Tätä nykyä toimenkuvaani yhdistyksessä kuuluvat jäsen- ja tiedotussihteerin hommat. Lintuharrastuksen aloitin jo vaahtosammuttimen kokoisena, jolloin isäni vei meitä lapsia lintuasemalle ja retkille. Minusta mukavinta lintuharrastuksessa on lintujen määrittäminen ja uuden oppiminen, sekä lintuasemalla puuhaileminen. Retkeilen pääsääntöisesti Joensuun seudulla, mutta keväisin kiikarini suuntautuvat Liminganlahdelle, jossa olen toiminut lintuoppaana kiihkeimmän sesongin ajan nyt kolme vuotta. Siltikin - tai juuri siksi - on itäsuomalainen vanha metsä suosikkini retkikohteista.

Lehtoranta Hannu, jäsen

Ikävuosia 53, joista lintuja olen harrastanut 48 vuotta. Vanhimmat lintumuistiinpanot ovat siis viisivuotiaana tehtyjä (kun tuli ajoissa opeteltua kirjoittamaan). Ensimmäisessä vihkossa lukee: "Räystäspääsky. Helppo tuntea. Sillä on pienet karvaiset jalat". Pätee muuten edelleenkin, kun vain muistaa, että riekolla ja piekanalla on suuret jalat. Lintuharrastuksessa minua kiinnostaa erityisesti pesimälinnusto. Sikäli olen nurkkakuntainen, että lintuelämykset ovat selvästi vajavaisia, jos niitä ei ole tehty Juuassa (Nurmes ja Valtimokin käy korvikkeena).

Petolinnut ovat harrastukseni pääkohde. Niiden eloon olen tiiviimmin perehtynyt viimeisen 29 vuoden aikana. Tuon ajan olen niitä rengastellut. Vuotta vähemmän ajan olen toiminut

PKLTY:n petolintuvastaavana. Tuohon vanhaan nimitykseen perustuen joskus todella tuntuu, että on henkilökohtaisesti vastattava siitä, kun petolintu sattuu "epähuomiossa" saalistamaan riistaeläimen. Ehdoton suosikkini on lapinpöllö, jonka pesiä on tullut koluttua melkoinen määrä (mieleenpainuvin on päivä vuodelta 1985, kun kävin kuudella lapparin pesällä. Määrässä ei muuten niin ihmeellistä, mutta aamulla liikkeelle lähtiessä tiedossa oli yksi pesintä). Muutamat lapinpöllönaaraat ovat toki antaneet vastarakkautta ihan kiitettävästi. Kohtaaminen on ollut kiihkeää niillä kerroilla, kun olen poistunut pesältä selkä verille kynsittynä. Euroja leivänostoon keräilen työskentelemällä metsissä. Toimin metsäneuvojana Metsäkeskus P-K:ssa. Päätyöni ovat erilaiset luonnonhoitohankkeet. Lähes koko 2000-luvun olen saanut tehdä petolintujen pesien säilymistä edistävää luonnonhoitohanketta. Myös metson soidinpaikkojen huomiointiin olen paneutunut. Kuukkeliin liittyvä hanke on alkamassa 2010. Eli lintujen parissa olen paljon myös työaikana. Vaihteluna teen nyt myös lähteiden kunnostuksia ja maanomistajille ympäristötukihakemuksia. Olen jo melko pitkään toiminut yhdistyksen edustajana BirdLifen edustajistossa. Hallitustyöhön tulin mukaan vasta 2007 talvella täyttömiehenä. Retkikummina olen toiminut yli 10 vuotta. Nykyisessä lintukartoituksessa olen atlasvastaava. Olen vuonna 1979 perustetun Juuan lintuharrastajat r.y:n puheenjohtaja. Yhdistys on sikäli rareiteetti, että vastaavia paikkakuntaakohtaisia pikkupuljuja ei taida Suomessa juuri olla. Olemme PKLTY:n "epävirallinen" alaosasto eli yhdistyksen muodostavat PKLTY:n juukalaiset jäsenet. Lopuksi vielä niitä asioita, joita haluan erityisesti olla edistämässä. Lintuharrastusta yleensä. Suvaitsevaisuuden lisäystä. Pesimälinnuston seurannan ja suojelun koen tärkeäksi. Harvinaisuudet ja tuulen tänne riepottelemat eivät hirveästi minua hetkauta, vaikka toki niitäkin on mukava joskus nähdä harrastuksen mausteeksi. Erityisen tärkeänä näen harrastuspohjan laajentamisen. Se tarkoittaa sitä, että lintuyhdistyksen toimintaan tulee saada myös niitä ihmisiä, jotka itse eivät vielä koe olevansa oikeita lintuharrastajia. Eli ihan tavallisia lintujen ruokkijoita, pönttöittäjiä, kesämökkiläisiä, maanviljelijöitä ym. luonnossa liikkujia, joilla on aito luontokiinnostus. Taitojen kehittämisessä yhdistyksellä voi isokin rooli. Vain silmäparien määrää lisäämällä saamme lisää havaintomateriaalia ja mikä tärkeintä - painoarvoa lintuharrastukseen yhteiskunnassa. PS. Tulipas tästä pitkä esittely

Leppänen Janne, sihteeri

Kasvoin metsien keskellä polvijärveläisen maatalon poikana. Syntymävuosi on 1977. Luonto ja linnut olivat lähellä, siksi niistä kai kiinnostuinkin. Pihapiirin, laitumien ja lähimetsien linnut tulivatkin tutuiksi jo ala-aste ikäisenä. Nykyinen asunto-osoite on lähinnä työasioista johtuen Joensuussa, joskin lumettomana aikana tärkeä tukikohta on mummonmökki Pol.Varosessa.

Eniten retkeilen Polvijärvellä. Paikallinen pesimälinnusto ja erityisesti metsälajit ovatkin pääasiallisen mielenkiintoni kohteena. Yleisen havainnoinnin lisäksi ohjelmaan kuuluu kotitilan ja kylän, osin jo naapurikylienkin täyttäminen pöntöillä, sekä rengastusluvan saamisesta kevättalvella 2002 lähtien rengastus. Oheisessa kuvassa kerätään haastattelututkimuksena tietoja siitä mitä mieltä lapinpöllöt ovat pohjois-karjalaisesta petolintututkimuksesta. Työssäni metsäkeskuksen metsäneuvojana teen vuodessa reilut sata maastopäivää tavallisissa pohjoiskarjalaismetsissä, joten moni havainto tulee tehtyä ja merkittyä maastokartan laitaan ihan työn sivussa.

Pönkkä Heikki, varapuheenjohtaja

Synnyin Polvijärvellä jossa myös vietin lapsuuteni ja osan aikuisikääni. Linnut olivat ”rikollisen surullisessa” osassa jo harrastukseni alkutaipaleella, olin melkoinen munarosvo. No, vielä Kekkonen aikakaudella tuo harrastamisen laji oli varsin yleistä. Vuosien varrella harrastus jalostui täysin toisenlaisiin uomiin. Omat aikakautensa muodostivat niin bongaus, muutontarkkailu kuin sekalainen linturetkeilysin.

Kotipitäjää tuli kierrettyä niin jalkapatikassa kuin pyöräillenkin, välillä retket suuntautuivat naapuripitäjiinkin. Nykyisin lintuharrastukseni on suuntautunut sinne suojeluvinkkeihin, ehkä vähän turhankin voimakkaasti. Monen kirjavat työtehtävätkin ovat liittyneet tavalla jos toisella luontoympäristöön. Olen minä muistanut aina välillä laiskotellakin ja joskus olen ollut kotonakin, siitä löytyy todisteena vaikkapa kolme lastani, joista vanhin tuli värkättyä jo silloin kun pikkukakkonen alkoi pyöriä televisiossa. Pohjois-Karjalassa, noin Joensuun seudulla olen asustellut näihin päiviin ja tuskinpa lähden tulevaisuudessakaan Pohjois-Karjalasta sen edemmäksi. Täällä on miellyttävät lintumaastot, mitäpä sitä muuta. Suosikkilintuni ovat kuikka ja peukaloineen, niitä katsellessa ja kuunnellessa unohtuu kaikki turha höpjäminen.

Väisänen Roni, jäsen

Olen 25-vuotias metsätieteiden opiskelija, jonka lintuharrastus lähti liikkeelle puolenkymmentä vuotta sitten Kainuussa. Vakavaksi asia on muuttunut parin viime vuoden aikana, kun mukaan tuli myös lintukuvaus, joka on nykyisin lähes tärkein puoli harrastuksessani ja jokapäiväinen osa elämääni. Uutena kuviona harrastukseeni on tullut mukaan myös rengastus, johon varmasti jatkossa panostankin ajan salliessa. Myös työkseni olen saanut harrastaa lintuja linjalaskentojen merkeissä. PKLTY:n toimintaan olen astunut mukaan vasta vuoden 2003 aikana, joten olen vielä aika tuoretta väkeä Pohjois-Karjalan lintupaikoilla.

Zetterberg Pentti, puheenjohtaja

Aloittelin lintuharrastukseni hamalla 70-luvulla Liperin Härkinvaaran maisemissa, mutta jouduin sitten opiskeluvuotiksi evakkoon Helsingin humuun. Pääsin Pohjois-Karjalaan takaisin 1985, jonka jälkeen maakunnan linnut ovat tulleet tutuksi ahkeran stajailun ja komppailun myötä. Yhdistyshommissa olen ollut viitisentoista vuotta ARK:ssa (pj.), saman verran hallituksessa ja nyt jo kymmenkunta vuotta yhdistyksen pj. Myös yhdistyksen kotisivujen kanssa on tullut räplättyä. Siviilipesti on dendrokronologian tutkijana Joensuun yliopistossa.

Vuoden 2009 hallitus esittäytyy

Karkiainen, Timo:

Latja, Pirita:

Olen joensuulainen 22-vuotias luontoyrittäjäksi opiskeleva lintuharrastaja ja uusi hallituksen jäsen. Aloitin harrastukseni oikeastaan jo lapsena, kun isäni vei meitä lapsia lintuasemalle ja retkille. Muutaman vuoden tauko teini-iässä ja innostus lintuihin palasi entistä voimakkaampana. Minusta mukavinta lintuharrastuksessa on lintujen määrittäminen ja uuden oppiminen, sekä lintuasemalla puuhaileminen.

Lehtoranta, Hannu:

Ikävuosia 50, joista lintuja olen harrastanut 45 vuotta. Vanhimmat lintumuistiinpanot ovat siis viisivuotiaana tehtyjä (kun tuli ajoissa opeteltua kirjoittamaan). Ensimmäisessä vihkossa lukee: "Räystäspääsky. Helppo tuntea. Sillä on pienet karvaiset jalat". Pätee muuten edelleenkin, kun vain muistaa, että riekolla ja piekanalla on suuret jalat.

Lintuharrastuksessa minua kiinnostaa erityisesti pesimälinnusto. Sikäli olen nurkkakuntainen, että lintuelämykset ovat selvästi vajavaisia, jos niitä ei ole tehty Juuassa (Nurmes ja Valtimokin käy korvikkeena).

Petolinnut ovat harrastukseni pääkohde. Niiden eloon olen tiiviimmin perehtynyt viimeisen 26 vuoden aikana. Tuon ajan olen niitä rengastellut. Vuotta vähemmän ajan olen toiminut

PKLTY:n petolintuvastaavana. Tuohon vanhaan nimitykseen perustuen joskus todella tuntuu, että on henkilökohtaisesti vastattava siitä, kun petolintu sattuu "epähuomiossa" saalistamaan riistaeläimen.

Ehdoton suosikkini on lapinpöllö, jonka pesiä on tullut koluttua melkoinen määrä (mieleenpainuvin on päivä vuodelta 1985, kun kävin kuudella lapparin pesällä. Määrässä ei muuten niin ihmeellistä, mutta aamulla liikkeelle lähtiessä tiedossa oli yksi pesintä). Muutamat lapinpöllönaaraat ovat toki antaneet vastarakkautta ihan kiitettävästi. Kohtaaminen on ollut kiihkeää niillä kerroilla, kun olen poistunut pesältä selkä verille kynsittyinä.

Euroja leivänostoon keräilen työskentelemällä metsissä. Toimin metsäneuvojana Metsäkeskus P-K:ssa. Päätyöni ovat erilaiset luonnonhoitohankkeet. Viitisen vuotta hankkeena oli petolintujen pesien huomioimisen edistäminen talousmetsien metsänkäsitelyissä. Nyt työn alla on vastaavat toimet metson soidinpaikoilla. Eli lintujen parissa paljolti myös työaikana. Vaihteluna teen nyt myös lähteiden kunnostuksia ja maanomistajille ympäristötukihakemuksia.

Olen jo melko pitkään toiminut yhdistyksen edustajana BirdLifen edustajistossa. Hallitustyöhön tulin mukaan vasta 2007 talvella täyttömiehenä. Retkikummina olen toiminut yli 10 vuotta. Nykyisessä lintukartoituksessa olen aloitteleva atlasvastaava.

Olen vuonna 1979 perustetun Juuan lintuharrastajat r.y:n puheenjohtaja. Yhdistys on sikäli rareiteetti, että vastaavia paikkakuntakohtaisia pikkupuljuja ei taida Suomessa juuri olla. Olemme PKLTY:n "epävirallinen" alaosasto eli yhdistyksen muodostavat PKLTY:n juukalaiset jäsenet.

Lopuksi vielä niitä asioita, joita haluan erityisesti olla edistämässä. Lintuharrastusta yleensä. Suvaitsevaisuuden lisäystä. Pesimälinnuston seurannan ja suojelun koen tärkeäksi. Harvinaisuudet ja

tuulen tänne riepottelemat eivät hirveästi minua hetkauta, vaikka toki niitäkin on mukava joskus nähdä harrastuksen mausteeksi. Erityisen tärkeänä näen harrastuspohjan laajentamisen. Se tarkoittaa sitä, että lintuyhdistyksien toimintaan tulee saada myös niitä ihmisiä, jotka itse eivät vielä koe olevansa oikeita lintuharrastajia. Eli ihan tavallisia lintujen ruokkijoita, pönttöittäjiä, kesämökkiläisiä, maanviljelijöitä ym. luonnossa liikkujia, joilla on aito luontokiinnostus. Taitojen kehittämisessä yhdistyksellä voi isokin rooli. Vain silmäparien määrää lisäämällä saamme lisää havaintomateriaalia ja mikä tärkeintä – painoarvoa lintuharrastukseen yhteiskunnassa. PS. Tulipas tästä pitkä esittely

Leppänen, Janne:

Kasvoin metsien keskellä polvijärveläisen maatalon poikana. Luonto ja linnut olivat lähellä, siksi niitä kai kiinnostuinkin. Pihapiirin, laitumien ja lähimetsien linnut tulivatkin tutuiksi jo ala-aste ikäisenä. Nykyinen asunto-osoite on lähinnä työasioista johtuen Joensuussa. Eniten kuitenkin retkeilen Polvijärvellä, paikallinen pesimälinnusto onkin pääasiallisen mielenkiintoni kohteena. Yleisen havainnoinnin lisäksi ohjelmaan kuuluu kotitilan ja osittain kylänkin täyttäminen pöntöillä, sekä rengastusluvan saamisesta kevättalvella 2002 lähtien rengastus. Työssäni metsäkeskuksen metsäneuvojana teen vuodessa reilut sata maastopäivää tavallisissa pohjoiskarjalaismetsissä, joten moni havainto tulee tehtyä ja merkittyä maastokartan laitaan ihan työn sivussa.

Patjas, Auli:

Lintuharrastukseni alkoi varsin myöhään, ollessani jo lähempänä 40 ikävuotta. Sysäyksiä kiinnostukseen oli ollut jo varhain. Olen syntynyt maaseudulla, Kymenlaaksossa yli 50 vuotta sitten. Äitini on aina ollut kiinnostunut linnuista, ja kotiin oli hankittu Linnut värikuvina-kirja. Sadepäivien rattona oli leikki, jossa joku lukutaitoisista sisaruksista peitti kuvatekstin kortilla tms., ja sitten piti arvata mikä lintu oli kyseessä. Äiti opetti tunnistamaan myös tavallisimpien lintujen äänet. Kun olin v. 1977 Lapissa kesätoivissa, törmäsin metsässä kulkiessani taviokuurniin. Silloin ostin ensimmäisen oman lintukirjan, se maksoi 37 mk, saman verran kuin työtoverilleni ostama kossupullo. Vuonna 1985 osallistuin täällä Joensuussa Petri Hottolan vetämiin lintukursseihin. Pari vuotta myöhemmin alkoi lintuharrastukseni, yhdessä sisarusteni kanssa. Äiti oli myös usein retkillä mukana. Olen siis ns. sunnuntaiharrastaja, käyn kauniilla ilmoilla silloin tällöin tähyilemässä lähimaastossa lintuja. Tällä hetkellä harrastukseni aktiivisimpia muotoja ovat ruokinnan pito mökillä Outokummussa, "lintuloma" huhtikuussa Outokummussa sekä kesäkuun alun Lapin reissu sisarusten kanssa.

Pönkkä, Heikki:

Synnyin Polvijärvellä jossa myös vietin lapsuuteni ja osan aikuisikäni. Linnut olivat "rikollisen surullisessa" osassa jo harrastukseni alkutaipaleella, olin melkoinen munarosvo. No, vielä Kekkosen aikakaudella tuo harrastamisen laji oli varsin yleistä. Vuosien varrella harrastus jalostui täysin toisenlaisiin uomiin. Omat aikakautensa muodostivat niin bongaus, muutontarkkailu kuin sekalainen

linturetkeilysin. Kotipitäjää tuli kierrettyä niin jalkapatikassa kuin pyöräillenkin, välillä retket suuntautuivat naapuripitäjiinkin. Nykyisin lintuharrastukseni on suuntautunut sinne suojeluvinkkeliin, ehkä vähän turhankin voimakkaasti. Monen kirjavat työtehtävätkin ovat liittyneet tavalla jos toisella luontoympäristöön. Olen minä muistanut aina välillä laiskotellakin ja joskus olen ollut kotonakin, siitä löytyy todisteena vaikkapa kolme lastani, joista vanhin tuli värkättyä jo silloin kun pikkukakkonen alkoi pyöriä televisiossa. Pohjois-Karjalassa, noin Joensuun seudulla olen asustellut näihin päiviin ja tuskinpa lähden tulevaisuudessakaan Pohjois-Karjalasta sen edemmäksi. Täällä on miellyttävät lintumaastot, mitäpä sitä muuta. Suosikkilintuni ovat kuikka ja peukaloinen, niitä katsellessa ja kuunnellessa unohtuu kaikki turha höpjäminen.

Väisänen, Roni:

Olen 25-vuotias metsätieteiden opiskelija, jonka lintuharrastus lähti liikkeelle puolenkymmentä vuotta sitten Kainuussa. Vakavaksi asia on muuttunut parin viime vuoden aikana, kun mukaan tuli myös lintukuvaus, joka on nykyisin lähes tärkein puoli harrastuksessani ja jokapäiväinen osa elämäni. Uutena kuviona harrastukseeni on tullut mukaan myös rengastus, johon varmasti jatkossa panostankin ajan salliessa. Myös työkseni olen saanut harrastaa lintuja linjalaskentojen merkeissä. PKLTY:n toimintaan olen astunut mukaan vasta vuoden 2003 aikana, joten olen vielä aika tuoretta väkeä Pohjois-Karjalan lintupaikoilla.

Zetterberg, Pentti:

Aloittelin lintuharrastukseni hamalla 70-luvulla Liperin maisemissa, mutta jouduin sitten opiskeluvuosisi evakkoon Helsingin humuun. Pääsin Pohjois-Karjalaan takaisin 1985, jonka jälkeen maakunnan linnut ovat tulleet tutuksi ahkeran stajailun ja komppailun myötä. Yhdistyshommissa olen ollut kahdeksisen vuotta ARK:ssa (pj.), kymmenenkunta hallituksessa ja nyt jo aika monetta vuotta yhdistyksen pj. Myös yhdistyksen kotisivujen kanssa on tullut räplättyä. Siviilipesti on dendrokronologian tutkijana Joensuun yliopistossa.

Vuoden 2007 hallitus esittäytyy

Lakka, Johanna:

Varsinainen lintuharrastukseni alkoi vasta opiskeluaikana lintuaiheisten kurssien myötä. Olen valmistunut biologiksi Joensuun yliopistosta. Tein graduni lapintiaisen populaatiobiologiasta ja nyt puuhailen tutkimusmielessä mm. pohjantikkojen parissa. Viime vuosina harrastus on vienyt aina vain enemmän aikaa keskittyen pääasiassa rengastukseen. Rengastuslupa minulla on ollut vuodesta 2003 lähtien ja rengastan kesäisin monipuolisesti pesäpoikasia ja emoja, mutta etenkin kaikki metsälajit ovat lähellä sydäntä. Syksyisin pyydystän kuukkeleita ja rengastelen Höytiäisen kanavan Suiston lintuasemalla.

Latja, Pirita:

Olen joensuulainen 22-vuotias luontoyrittäjäksi opiskeleva lintuharrastaja ja uusi hallituksen jäsen. Aloitin harrastukseni oikeastaan jo lapsena, kun isäni vei meitä lapsia lintuasemalle ja retkille. Muutaman vuoden tauko teini-ässä ja innostus lintuihin palasi entistä voimakkaampana. Minusta mukavinta lintuharrastuksessa on lintujen määrittäminen ja uuden oppiminen, sekä lintuasemalla puuhaileminen.

Lehtoranta Hannu, jäsen

Ikävuosia 50, joista lintuja olen harrastanut 45 vuotta. Vanhimmat lintumuistiinpanot ovat siis viisivuotiaana tehtyjä (kun tuli ajoissa opeteltua kirjoittamaan). Ensimmäisessä vihkossa lukee: "Räystäspääsky. Helppo tuntea. Sillä on pienet karvaiset jalat". Pätee muuten edelleenkin, kun vain muistaa, että riekolla ja piekanalla on suuret jalat.

Lintuharrastuksessa minua kiinnostaa erityisesti pesimälinnusto. Sikäli olen nurkkakuntainen, että lintuelämykset ovat selvästi vajavaisia, jos niitä ei ole tehty Juuassa (Nurmes ja Valtimokin käy korvikkeena).

Petolinnut ovat harrastukseni pääkohde. Niiden eloon olen tiiviimmin perehtynyt viimeisen 26 vuoden aikana. Tuon ajan olen niitä rengastellut. Vuotta vähemmän ajan olen toiminut PKLTY:n petolintuvastaavana. Tuohon vanhaan nimitykseen perustuen joskus todella tuntuu, että on henkilökohtaisesti vastattava siitä, kun petolintu sattuu "epähuomiossa" saalistamaan riistaeläimen.

Ehdoton suosikkini on lapinpöllö, jonka pesiä on tullut koluttua melkoinen määrä (mieleenpainuvin on päivä vuodelta 1985, kun kävin kuudella lapparin pesällä. Määrässä ei muuten niin ihmeellistä, mutta aamulla liikkeelle lähtiessä tiedossa oli yksi pesintä). Muutamat lapinpöllönaaraat ovat toki antaneet vastarakkautta ihan kiitettävästi. Kohtaaminen on ollut kiihkeää niillä kerroilla, kun olen poistunut pesältä selkä verille

kynsittynä.

Euroja leivänostoon keräilen työskentelemällä metsissä. Toimin metsäneuvojana Metsäkeskus P-K:ssa. Päätyöni ovat erilaiset luonnonhoitohankkeet. Viitisen vuotta hankkeena oli petolintujen pesien huomioimisen edistäminen talousmetsien metsänkäsitelyissä. Nyt työn alla on vastaavat toimet metson soidinpaikoilla. Eli lintujen parissa paljolti myös työaikana. Vaihteluna teen nyt myös lähteiden kunnostuksia ja maanomistajille ympäristötukihakemuksia.

Olen jo melko pitkään toiminut yhdistyksen edustajana BirdLifen edustajistossa. Hallitustyöhön tulin mukaan vasta 2007 talvella täyttömiehenä. Retkikummina olen toiminut yli 10 vuotta. Nykyisessä lintukartoituksessa olen aloitteleva atlasvastaava.

Olen vuonna 1979 perustetun Juuan lintuharrastajat r.y:n puheenjohtaja. Yhdistys on sikäli rareiteetti, että vastaavia paikkakuntakohtaisia pikkupuljuja ei taida Suomessa juuri olla. Olemme PKLTY:n ”epävirallinen” alaosasto eli yhdistyksen muodostavat PKLTY:n juukalaiset jäsenet.

Lopuksi vielä niitä asioita, joita haluan erityisesti olla edistämässä. Lintuharrastusta yleensä. Suvaitsevaisuuden lisäystä. Pesimälinnuston seurannan ja suojelun koen tärkeäksi. Harvinaisuudet ja tuulen tänne riepotelemat eivät hirveästi minua hetkauta, vaikka toki niitäkin on mukava joskus nähdä harrastuksen mausteeksi. Erityisen tärkeänä näen harrastuspohjan laajentamisen. Se tarkoittaa sitä, että lintuyhdistyksien toimintaan tulee saada myös niitä ihmisiä, jotka itse eivät vielä koe olevansa oikeita lintuharrastajia. Eli ihan tavallisia lintujen ruokkijoita, pönttöittäjiä, kesämökkiläisiä, maanviljelijöitä ym. luonnossa liikkujia, joilla on aito luontokiinnostus. Taitojen kehittämisessä yhdistyksellä voi isokin rooli. Vain silmäparien määrää lisäämällä saamme lisää havaintomateriaalia ja mikä tärkeintä – painoarvoa lintuharrastukseen yhteiskunnassa. PS. Tulipas tästä pitkä esittely

Karkiainen, Timo:

Patjas, Auli:

Lintuharrastukseni alkoi varsin myöhään, ollessani jo lähempänä 40 ikävuotta. Sysäyksiä kiinnostukseen oli ollut jo varhain. Olen syntynyt maaseudulla, Kymenlaaksossa yli 50 vuotta sitten. Äitini on aina ollut kiinnostunut linnuista, ja kotiin oli hankittu Linnut värikuvina-kirja. Sadepäivien rattona oli leikki, jossa joku lukutaitoisista sisaruksista peitti kuvatekstin kortilla tms., ja sitten piti arvata mikä lintu oli kyseessä. Äiti opetti tunnistamaan myös tavallisimpien lintujen äänet. Kun olin v. 1977 Lapissa kesätöissä, törmäsin metsässä kulkiessani taviokuurniin. Silloin ostin ensimmäisen oman lintukirjan, se maksoi 37 mk, saman verran kuin työtoverilleni ostama kossupullo. Vuonna 1985 osallistuin täällä Joensuussa Petri Hottolan vetämiin lintukursseihin. Pari vuotta myöhemmin alkoi lintuharrastukseni, yhdessä sisarusteni kanssa. Äiti oli myös usein retkillä mukana. Olen siis ns. sunnuntaiharrastaja, käyn kauniilla ilmoilla silloin tällöin tähyilemässä lähimaastossa lintuja. Tällä hetkellä harrastukseni aktiivisimpia muotoja ovat ruokinnan pito mökillä Outokummussa, ”lintuloma” huhtikuussa Outokummussa sekä kesäkuun alun Lapin reissu sisarusten kanssa.

Pönkkä, Heikki:

Synnyin Polvijärvellä jossa myös vietin lapsuuteni ja osan aikuisikäni. Linnut olivat "rikollisen surullisessa" osassa jo harrastukseni alkutaipaleella, olin melkoinen munarosvo. No, vielä Kekkonen aikakaudella tuo harrastamisen laji oli varsin yleistä. Vuosien varrella harrastus jalostui täysin toisenlaisiin uomiin. Omat aikakautensa muodostivat niin bongaus, muutontarkkailu kuin sekalainen linturetkeytykin. Kotipitäjää tuli kierrettyä niin jalkapatikassa kuin pyöräillenkin, välillä retket suuntautuivat naapuripitäjiinkin. Nykyisin lintuharrastukseni on suuntautunut sinne suojeluvinkkeliin, ehkä vähän turhankin voimakkaasti. Monen kirjavat työtehtävätkin ovat liittyneet tavalla jos toisella luontoympäristöön. Olen minä muistanut aina välillä laiskotellakin ja joskus olen ollut kotonakin, siitä löytyy todisteena vaikkapa kolme lastani, joista vanhin tuli värkättyä jo silloin kun pikkukakkonen alkoi pyöriä televisiossa. Pohjois-Karjalassa, noin Joensuun seudulla olen asustellut näihin päiviin ja tuskinpa lähden tulevaisuudessakaan Pohjois-Karjalasta sen edemmäksi. Täällä on miellyttävät lintumaastot, mitäpä sitä muuta. Suosikkilintuni ovat kuikka ja peukaloinen, niitä katsellessa ja kuunnellessa unohtuu kaikki turha höpjäminen.

Väisänen, Roni:

Olen 25-vuotias metsätieteiden opiskelija, jonka lintuharrastus lähti liikkeelle puolenkymmentä vuotta sitten Kainuussa. Vakavaksi asia on muuttunut parin viime vuoden aikana, kun mukaan tuli myös lintukuvaus, joka on nykyisin lähes tärkein puoli harrastuksessani ja jokapäiväinen osa elämäni. Uutena kuviona harrastukseeni on tullut mukaan myös rengastus, johon varmasti jatkossa panostankin ajan salliessa. Myös työkseni olen saanut harrastaa lintuja linjalaskentojen merkeissä. PKLTY:n toimintaan olen astunut mukaan vasta vuoden 2003 aikana, joten olen vielä aika tuoretta väkeä Pohjois-Karjalan lintupaikoilla.

Zetterberg, Pentti:

Aloittelin lintuharrastukseni hamalla 70-luvulla Liperin maisemissa, mutta jouduin sitten opiskeluvuosisi evakkoon Helsingin humuun. Pääsin Pohjois-Karjalaan takaisin 1985, jonka jälkeen maakunnan linnut ovat tulleet tutuksi ahkeran stajailun ja komppailun myötä. Yhdistyshommissa olen ollut kahdeksisen vuotta ARK:ssa (pj.), kymmenenkunta hallituksessa ja nyt neljättä vuotta yhdistyksen pj. Myös yhdistyksen kotisivujen kanssa on tullut räplättyä. Siviilipesti on dendrokronologian tutkijana Joensuun yliopistossa.